

תת"ע 8209/01/19 - קבהא אחמד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 8209-01-19 מדינת ישראל נ' קבהא אחמד
תיק חיצוני: 90505543075

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	קבהא אחמד
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 31.1.19 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר ונגזר עליו קנס בסך 900 ₪.
3. ב"כ המבקש טען כי המבקש לא קיבל הזימון לדיון שאחרת היה מתייצב לדיון והוא זה שבחר להגיש בקשה להישפט. טען כי המבקש לא ביצע העבירה המיוחסת לו ומכחיש הנהיגה במקום ובזמן האירוע. כפר במיומנות ואמינות מצלמות א'3 והפנה לפסיקה. טען כי העונש שנגזר על המבקש אינו תואם את רמת הענישה. לאור האמור ביקש ליתן למבקש יומו בבית המשפט.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי המבקש לא העלה כל הסבר מוצדק להיעדר התייצבותו לדיון. טענה כי מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נמסר לידי אחיו של המבקש, עאדל קבהא, אשר היה מיופה כוחו. טענה כי המבקש לא הסביר בבקשתו מדוע פנה רק כעת לבית המשפט ואף לא פירט סיכויי הגנתו.
5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי

עמוד 1

נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש ונמסר לידי מיופה כוח של הנמען הרשום, אחיו של המבקש - עאדל, אשר אישר קבלת דבר הדואר בחתימתו. בנסיבות אלה בוצעה מסירה כדיון. המבקש לא התייחס לאישור המסירה הסרוק בתיק, לא הפריך את חזקת המסירה ולא הציג סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

המבקש אף לא פירט כיצד ובאיזה אופן נודע לו אודות פסק הדין. יצוין כי מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי הודעה על קנס נשלחה לכתובתו של המבקש ונמסרה לידי והוא אישר קבלת דבר הדואר בחתימתו ביום 6.2.19, ומכאן שהמבקש קיבל את פסק הדין בדואר ללא קושי.

8. המבקש כפר בביצוע העבירה אך לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט מי לטענתו נהג ברכב במקום ובזמן האירוע ולא הביא כל אסמכתא לטענותיו. באשר לטענה כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין, אין די בטענה הכללית בדבר ספק באמינות מכשיר המצלמה האלקטרונית א-3. ראו לעניין זה עפ"ת 51857-11-18 **חמדאן נ' מדינת ישראל** (3.12.18), עפ"ת 32572-02-19 **עבדי נ' מדינת ישראל** (1.3.19) ועפ"ת 25389-11-18 **סנדרוסי נ' מדינת ישראל** (25.12.18).

עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש, בשים לב לעברו התעבורתי, אינו חורג ממתחם העונש הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

המבקש ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 20.6.19.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ט אייר תשע"ט, 24 מאי 2019, בהעדר הצדדים.